

Canzoneri nokautuje Rana

19.I-27.I Polska gra w Davos

Bokserzy Culavii gośćmi Makabi w Warszawie. Warta walczy z I.K.P. w Łodzi

W niedzielę odbędą się ostatnie dwie walki pierwszej kolejki mistrzostw bokserskich Polski. Spotkają się ze sobą lider Warty z outsiderem IKP Łódź w Łodzi i rywalizujące ze sobą o drugie miejsce Culavia i Makabi w Warszawie.

Choć wydawać się to może absurdem, znacznie lepszego boksu oczekujemy od meczu pierwszego. IKP ma fatalną lokatę w tabeli, a jednak będzie dla Warty groźniejszym przeciwnikiem, niż którykolwiek z lepiej sytuowanych pozostałych klubów. Pare lekkomyślnych posunięć, zaniedbań formy, niedoświadczeń wagi i IKP zainkasował dwie porażki, na które teoretycznie nie zasłużył.

Nie rokujemy zresztą IKP wielkich nadziei na zwycięstwo z Wartą. Mimo że mistrz Polski wystąpi bez Majchrzyckiego, twierdzi my nawet, że szans tych niema. Warta jest niewątpliwie drużyną lepszą, ma więcej doświadczenia, a jej zawodnicy, jak Sokół, Kujar, Sipiński, Piat, tak i brych zawodników, jak Szymura i Wirski, tak niebezpiecznych, jak Anioła. Ale mecz się czterdziu ców i tu leży niebezpieczeństwo dla Warty. Sipiński, może i Kujar, który ma bardzo dobrego przeciwnika, mogą się potknąć o wytrzymałość i wówczas wynik będzie zupełnie otwarty.

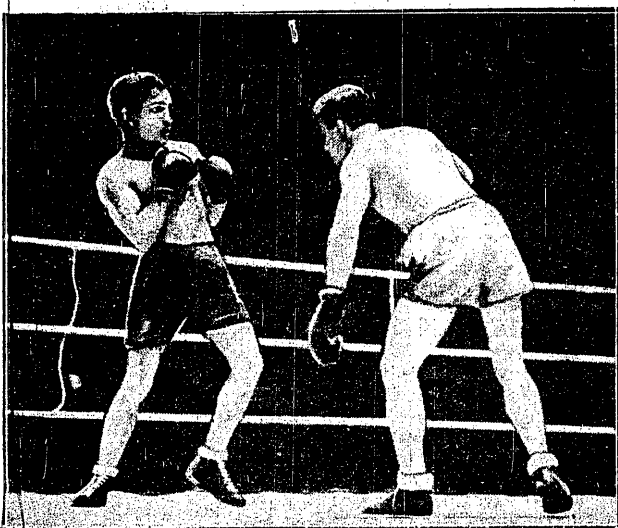
IKP ma tylko jedną walkę, na pewno wygraną przez Chmielewskiego, który spotyka słabego zastępcę Majchrzyckiego. Łódzianie w przyszłości są jednak w walkach Spodankiewicza i Taborka. Ale i Benasiakowi trudno odmówić szans na zwycięstwo i Woźniakiewicz może zrobić niespodziankę.

Zes wienie par jest następujące: Sokół — Głuba, Wirski — Spodankiewicz, Kujar — Woźniakiewicz, Sipiński — Benasiak, Anioła — Taborek, Anczykowski — Chmielewski, Szymura — Białkowski, Pat — Krenk.

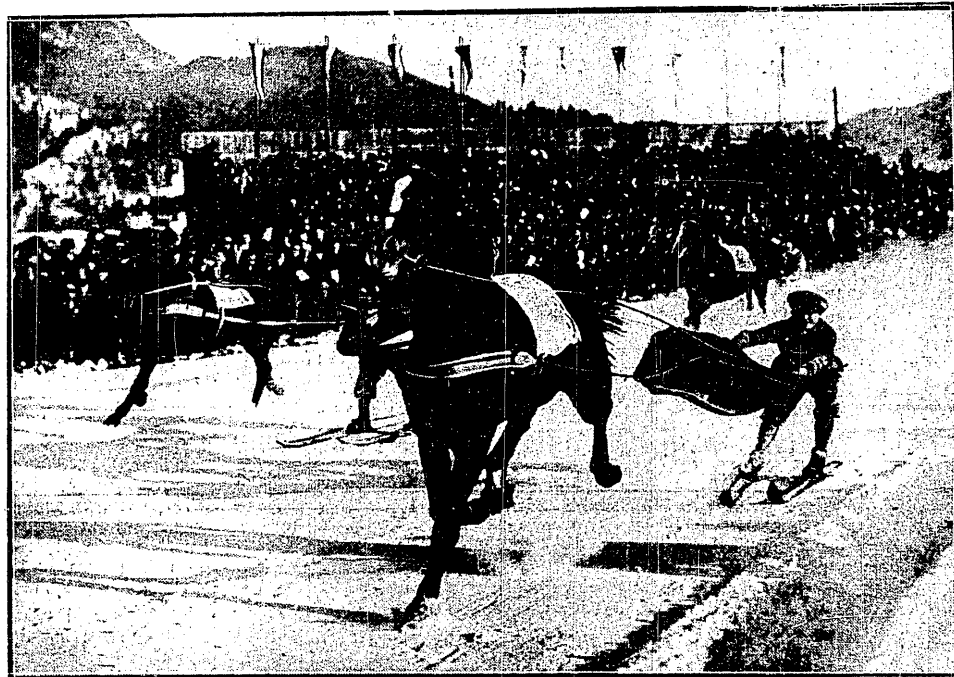
Makbi i Culavia ruszają do boju, porządzone prawdziwie amerykańską reklamą. Obie szermują słowem „zwycięstwo” bez mrugnięcia powieką.

Kto wygra? Nie wiemy. Wiemy tylko, że boks nie będzie pierwszorzędnej klasy obie drużyny mają zbyt wielkie zalety techniczne, że będzie zato zacięty (obie drużyny mają główny atut w sile fizycznej) i emocjonujący (chodzi o wicemistrzostwo Polski). W jednej tylko walce możemy wymienić faworyta: Radomski powinien pobić Frodisa. W innych wszystkie ewenualności są możliwe. Równości sił jest zapewne, a słabszym punktem Makabi odpowiadają słabsze punkty Culavi. Porównanie papierowe jest też trudne, gdyż zarówno Culavia, jak i Makabi na meczu z Wartą wystąpiły w składach fantastycznych, na domiar złego Culavia w wagach lżejszych, a Makabi w cięższych.

Program walk jest następujący: Łada — Birnenbaum, Rogowski — Rosenblum, Dudziak — Borenstein, Fabiński — Neustadt, Radomski — Frodis, Lewandowski — Piłnik, Józkwia — Stahl, Zieliński — Neudögg.

DECICO BIJE NA PUNKTY PEREZA podczas wieczoru paryskiego, którego clown stanowił mecz: AL BROWN — MILLER.

Wyścigi narciarskie z „prowadzeniem” przez konie na stadionie St. Moritz.

15 narodów walczy o prymat w hokeju

Ostateczna lista zgłoszeń do mistrzostw hokejowych świata obejmuje 15 państw, a więc o trzy więcej, niż kiedykolwiek dotąd. Oto ich lista: Polska, Niemcy, Austria, Belgja, Kanada, Francja, Anglia, Węgry, Włochy, Lot-

wa, Rumunja, Szwajcaria, Szwecja, Czechosłowacja, Holandia.

Przypuszczalne składy drużyn są następujące: Szwajcaria: bramka: Kuenzler, Hirtz; obrona: Hug, Badrutt; I atak: Torriani, Cattini H. i F. (Davos); II atak: Mueller, Kessler I, Kessler II; zapasowi: Schmid, Pleisch, Heller.

Anglia: Jackson (Wembley), Erhardt (Streatham), Seacock (Ridmond), Dailley (Wembley), Johnson (Manchester), Davey (Streatham), Z. Jackson (Wembley), Negbett (Richmond), Cook (Queens Park).

Holandja: Gerris I, van der Stok, van der Vingt, De Jong, Meyers, Dupon, van der Marle, Maas, Gerrister H, van der Mandele, van der Flier, De Kadt.

Austria: bramka Amenth, Oerdoegh, Weiss; obrona Trautenberg, Schuesler, Voita, Dittichstein; napad Csoengey, Nowak, Schneider, Demmer, Kirchberger, Goebel, Stanek, Horvath, Seidler, Egger, Stertin.

Włochy: bramka Gerösa; obrona Baroni i Trovati; I atak Scotti, Dionisi, Zuchini (Diavoli); II atak de Mazzeri, Musi i Venosta (HC Milano).

Francja: Bonnard, Claret, Bellesalle, Hagenauer, Hassler, Lacarriere, Lorin, Morrison, Paccard, Pitta, Quaglia, Savoy, Volpert.

Czechosłowacja: Peka, Pusshauer, Tozicka, Malecek, Hromadka, Kucera, Trojak (LTC Praha); Cetkovsky, Mi-

chalek, Koucek (Slavia) bracia Jirota (Sparta), Gracze LTC Praha jadą wprost z Paryża, gdzie 12 b. m. grają mecz z Volants. Reszta jedzie 16 z Pra- gi. Doraził nie jedzie oficjalnie dlatego, że nie mógł dotąd trenować, w istocie dlatego, że LTC Praha nie chce z nim grać.

PIROSKA LEWICZKY mistrzyni Węgier.

ZIMOWY TRENING PUSZA I WIECKA w lesie Jagiełnickim pod Zgierzem.

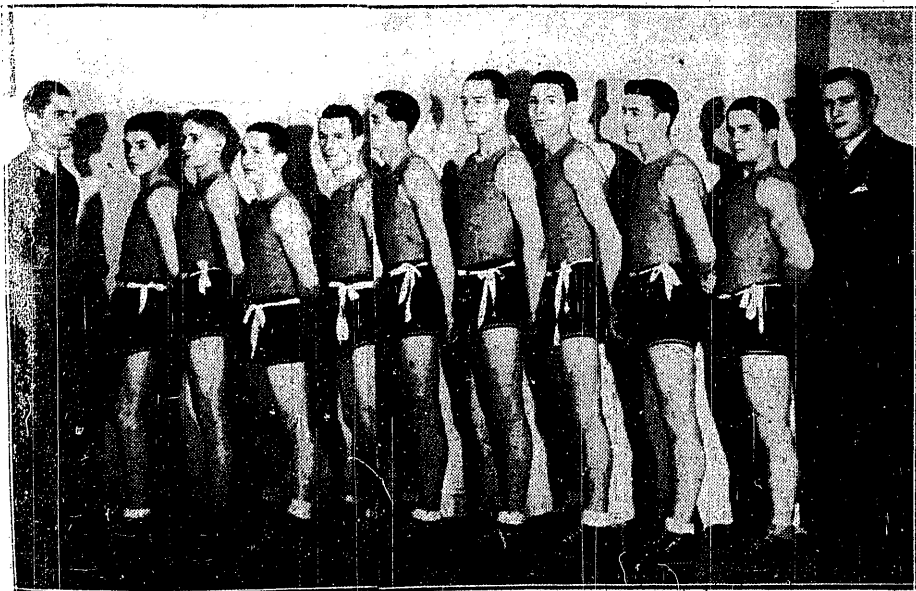

TONNY CANZONERI zainaugurował swe przejście do wagi półśredniej zwycięstwem, przez nokaut w 2-ej rundzie, nad Ranem.

JAK ZAWODOWY BILADZISTA

zmiecha się Taris do swej kuli, którą z chwilę pośle kijem po zdobycie punktów.

BOKSERZY Y. M. C. A. PO 10-EM KOLEJNEM ZWYCIESTWIE.

które odnieśli w Lublinie nad P. K. S. 12. Stoją od lewej: trener Monasterski, Stolarow, Makusiński, Mozdzyński, Kazimierski, Gintosz, Grądkowski, Kolczyński, Adamiak, Ożarek i kierownik sekcji H. Świętochowski.

5 tysięcy oczarowanych widzów

patrzy w Zakopanem na figury kreślone łyżwami Viviany Hulten uroczej mistrzyni Szwecji

STEFANIA I ERWIN KALUSOWIE
wychowankowie Śląskiego Tow. Łyż. i przyszli mistrzowie Polski

Dyr. sztucznego toru katowickiego, p. sędzia Jan Kowalski, nadsyła nam swe cenne wrażenia z wielkich międzynarodowych zawodów w jeździe figurowej na lodzie Zakopanem. Główną część swego artykułu poświęca autor słusze Vivianie Hulten, która już dziesięć lat jest jako następczyni królowej lodu — Sonii Henie. Zaczynając od wyników konkurencji pań, sędzia Kowalski — na ich tle — omawia stanowisko uroczej Szwedki.

Panie! I miejsce — Viviana Hulten 221 punktów na możliwych 240; II miejsce — Płoska Lewiczka — Budapeszteński Klub Łyżwiarski 199 pkt.; III miejsce — Scheibertówna Erna — Śląskie Towarzystwo Łyżwiarskie 160 pkt.; IV miejsce — Czornówna Elżbieta — Śląskie Towarzystwo Łyżwiarskie 142 pkt.

Porównanie punktacji wykazuje dobitnie kolosalną światową klasę szwedzkiej mistrzyni Viviany Hulten, która mistrzynię Węgier Lewiczki pobila o 22 punkty, będąc na zawodach w dniu 6 i 7 stycznia największą atrakcją sportową w Polsce. Zaimponowała też bliżej osobie mistrzyni Szwecji.

Viviana Hulten urodzona i stale zamieszkała w Sztokholmie, członkini

Sztokholmskiego Klubu Łyżwiarskiego, uczy lat 20. Na łyżwach jeździ od lat 8. Trenerami jej byli i są — b. mistrzowie świata Grafstroem i Salchow. Viviana sama mówi o sobie, iż jest przedstawicielką stylu wielkiego Grafstroema.

Hulten otoczona jest nadzwyczajną opieką swego klubu, który obecnie wysłał ją na trening tygodniowy do Budapesztu, następnie do Cortina Ampezzo, skąd wprost uda się na mistrzostwa świata do Wiednia, ażeby zmierzyć się ze swą rywalką Sonią Henie.

Po walce w Wiedniu Viviana obiecała kierownictwu sztucznego toru łyżwiarskiego w Katowicach jeden występ na jego taflach. Z Katowic wyjeżdża do Berlina i Bremy, a stamtąd do Ameryki, gdzie ją zaangażowano na dwadzieścia występów we wszystkich większych miastach Ameryki począwszy od Nowego Jorku aż do Kanady.

Pozyskanie Viviany Hulten dla Zakopanego zawiązała należało staraniem prezesa Komitetu Imprez Sportowych w Zakopanem p. Mariana Jamontta, który wykorzystał obecność w Zakopanem prezesa Izby handlowej polsko-szwedzkiej w Sztokholmie dyr. Brodatego i za jego pośrednictwem drogą telefoniczną i telegraficzną wyjednał w Związku szwedzkim zezwolenie na ten występ.

Specjalnie podkreślić należy osobiste walory Viviany. W przeciwieństwie do Sonii Henie — Viviana jest nadzwyczaj miła i przystępna. Stale też otoczona była rojem zawodników i młodzieży, której masowo rozdawała autografy. Zawodnikom udzielała porad i pokazywała różne triki swej brawurowej jazdy. Fotografom pozwalała do zdziwienia. Amatorzy, oraz fotografowie różnych pism sportowych dokonali — przeszło 200 zdjęć Viviany w rozmaitych ewolucjach. Na pamiątkę dla Śląskiego Towarzystwa Łyżwiarskiego Viviane sfotografowano wspólnie ze Stefanią Kalusową i Elżbietą Czornówną.

Viviana włada doskonale językiem francuskim, niemieckim, angielskim, no i szwedzkim. Przyjechała w towarzystwie matki, która w umiarkowany i nadzwyczaj miły sposób udzielała wszelkich informacji o córce, o stosunkach sportowych w Szwecji i t. d.

Przyjeżdżając zgłoszonym przez publiczność na stadionie i na bankiecie urządzonym przez Komitet Imprez Sportowych Viviana i jej matka są zachwycone. Zakopane podoba jej się nadzwyczaj.

GILLIS GRAFFSTROEM
wielokrotny mistrz świata, obecny nauczyciel Viviany Hulten.

A.Z.S. — SKRA 3:2
Moment z meczu hokejowego o mistrzostwo kl. A. w Warszawie

KANDYDACY NA MISTRZÓW POLSKI ZA LAT KILKA
Na lewo Karczewska Kryśia, na prawo Pawłusiewicz Wł., zwycięzca pierwszego konkursu jazdy figurowej W.T.L.

REWELACYJNI GOŚCIE IV-YCH MIĘDZYNARODOWYCH MISTRZOSTW ŁYŻWIARSKICH ZAKOPANEGO
Od lewej: pani Hulten ze swą słynną córką Viviana, oraz sędzia Wein. Na prawo młoda węgierska para rodzeństwa Szekrenyessy.

czajnie. Dlatego też obiecała przyjechać tu w następnym sezonie... Szwedka zdobyła, oprócz złotego medalu, wspaniałą nagrodę przechodnią prezesa Jamontta w postaci olbrzymiego kryształowego pułahu. Ponieważ pułah ten przechodzi na własność dopiero po dwukrotnym zdobyciu go, przeto pozostawiła go w Zakopanem. We wtorek rano odjechała z matką i ekipą węgierską autem do Popradu, skąd pociągiem pośpiesznym wyjeżdża do Budapesztu.

Jeśli chodzi o charakterystykę jazdy szkolnej Viviany, to wystarczy przypomnieć, iż jej trenerem jest Salchow, były mistrz świata i prezydent Międzynarodowej Federacji Łyżwiarskiej. Podkreślić należy wzorową postawę i wielkość wykonywanych figur, której pozostawiać jej może najejeden rosyjski meczystwa.

Jeśli chodzi o jazdę popisową, to podzielić ją należy na dwa działy: na jazdę dowolną (exhibition), oraz na tańce. W jeździe dowolnej cechuje ją żywiołowa brawura, nadzwyczaj staranne wykonanie, niespotykana u nas precyzja, najściślejsza koordynacja ruchów z muzyką, wykonywanie najtrudniejszych ewolucji z łatwością wykazywającą finezję opartą na danej ewolucji. Dla Viviany jest obojętna rzecz, czy wykonuje najtrudniejsze skoki, piruety, zwroty — czy też efektowne połączenia między temi ewolucjami. Wszystko opracowane do najdrobniejszych szczegółów i co bardzo ważne, każda ważniejsza ewolucja, u wspaniałe efektowne zakończenie, czy to w postaci zakończenia jej na końcu jednej łyżwy i odpowiednim wyrzuceniu i ułożeniu rąk, czy spokojnym jeździe

ewolucji wykonanej w szalonym tempie.

W tańcu Viviana jest wogóle bezkonkurencyjna.

W poniedziałek Viviana oczarowana przygotowaniem jej przyjęciem, zachwycała artystkami w rannej prasie — przez samą siebie, występując trzykrotnie i kończąc swe występy wtedy, kiedy jej rzeczywiste zabrakło tchu.

W niedzielnym występie jej ograniczony był co do czasu bo odbywał się w ramach międzynarodowych zawodów. Oczywiście w ciągu 4 minut nie pokazała publiczności całej swej umiejętności, mimo, iż sędziowie postanowili nie dawać jej znaków o każdej minucie i nucić, ażeby nacieszyć się niepowtarzalnym widowiskiem.

Tym razem zaczęła występ tangiem. Jest to kompozycja tak trudna, składająca się z takiej masy pas tanecznych trudnych przejść, iż jest rzeczą niemożliwą jej opisanie. Wszystkie pasy dostawiane najściślej do rytmu muzyki.

Po wykonaniu tanga — popisywały się parę, a Viviana przebrała się w następny kostium.

W tangu wystąpiła w kostiumie czarnym, oblamowanym kołnierzem i rekawami srebrnymi. W następnym numerze wystąpiła w szkarłatnej sukni, popisując się tańcem fantastycznym, nastrojowym, pod cudowną muzykę tańca słowiańskiego.

Publiczność opadowana poważnym nastrojem nie przeszkadzała w ciągu tańca oklaskami i okrzykami, co miało poprzednio miejsce, że po ukończeniu tańca — dosłownie oszalała i nie wypuściła uroczej Szwedki z lodowiska. Viviana wykonała na pożegnanie przebogaty program jazdy dowolnej i włas-

ne kompozycje pod muzykę taneczną Karioki.

W konkurencji panów I miejsce zajął mistrz Węgier Vadas przy 260 pkt. na możliwych 300. Vadas pobili przeciwników elegancją i bogatym programem. Pierwsze miejsce uzyskał w koleum sędziowskim jednogłośnie i za brał wspaniały srebrny pułah na własność, albowiem poraż drugi z rzędu zdobył mistrzostwo Zakopanego. II miejsce zajął jego współrodak również z Budapeszteńskiego Towarzystwa Łyżwiarskiego Kertesz przy 250 pkt.; III miejsce Paweł Breslauer — Śląskie Towarzystwo Łyżwiarskie przy 220 pkt., zbliżając się w ten sposób najbardziej do europejskiej klasy łyżwiarzy; IV miejsce młodociany Günter Sojka — Gimnazjum mat-przyr. Katowice przy 118 punktach, a więc niewiele mniej od Breslauera, któremu atoli nie dorównuje w jeździe szkolnej. V miejsce zajął Breslauer Artur SL (SL. Tow. Łyżw.) ok. 215 pkt.; VI miejsce dopiero mistrz Polski Stanisławski, różniąc się minimalnie w punktacji od poprzednika, ostatnie miejsce Kosiorek (WTL) przy 180 pkt.

Podkreślić należy poziom śląskich zawodników, którzy szybko zbliżają się do wielkiej klasy. Nic dziwnego zresztą: stała obecność zagranicznego trenera w Katowicach, oraz 120 dni ślagałki z rzędu na sztucznym torze musiały zrobić swoje.

W konkurencji par — pierwsze miejsce zajęła węgierska para, rodzeństwo Szekrenyessy przy 115 punktach, na możliwych 12 członkowie Budapeszteńskiego Klubu Łyżwiarskiego II miejsce warszawska para — Chachlewska — kpt. Theuer przy 9,8 pkt., III miejsce

STAN. MARUSARZ
zwycięzca dwu pierwszych konkursów skoków na Krokwi.

śląska para — Stefania i Erwin Kalusowie przy 9,4 pkt.

Występ węgierskiej pary był (zgodnie z zapowiedzią radcy Weina) rewelacją w łyżwiarstwie sztucznym parami. Tego dotąd w Polsce nie widzieliśmy, o tem nie mieliśmy żadnego pojęcia. Słuszny śladem naszej mistrzowskiej pary (Biliorówna — walski), która doskonaliła się w Budapeszcie, ale u mistrzów starszej daty i starego stylu. Tymczasem Budapeszt poszedł obecnie całkowicie po linii zapoczątkowanej przez Karola Schaefera i Holowską, przez Ernesta Bayera i Maxe Herbera.

Zasada nowej jazdy jest przedewszystkiem, to, iż mistrzowie w jeździe o łowej łączą się w parę.

Cechą jej główną — jest szalone tempo, precyzyjne wykonanie najtrudniejszych solowych ewolucji jednocześnie. Wywołuje to taką zmianę w słamałnej, słodkawej jeździe dawnych mistrzów, iż orientuje się w tem nawet laik.

Popisy rodzeństwa Szekrenyessy wywołały entuzjazm i nie tylko u publiczności, ale i u sędziów łyżwiarskich.

Zaprodukowanie Polsce dzięki prezesowi Jamonttowi Viviany Hulten, kuszącej się o tytuł mistrzyni świata i wspinał się węgierskiej pary — to kolosalna zasługa dla naszego łyżwiarstwa. Zawodnikom otworzyły się oczy. Dzięki niezwyklej uprzejmości zagranicznych zawodników — nasi łyżwiarze odnieśli olbrzymie korzyści, albowiem goście niezmordowanie udzielali porad, wskazówek i pokazów.

IV międzynarodowe zawody łyżwiarskie w Zakopanem były pierwszorzędną atrakcją. Publiczności w oba dni około 5.000 osób. Iód znakomity, organizacja bez zarzutu.

Brawo Zakopiańskie Towarzystwo Łyżwiarskie.

Dyrektor Sztucznego Toru sędzia: Jan Kowalski.

ACKERMAN (Hasmonea)
zwycięzca zdecydowanie podczas meczu z Makabi w Lwowie. Spieglmana.

Dlaczego w Hamburgu — a nie New Jorku?

Johnston, władca Madison, o warunkach meczu Schmeling-Hamas

Nowy Jork, w grudniu.

W sławnym Madison Square Garden w Nowym Jorku nie tylko gwiazdy bokserkie doznają klęsk, ale są tam i dramaty przy biurku — najslawniejszego organizatora i dyrektora pałacu Jimmy Johnstona.

Przed kilku dniami podawano sobie w Nowym Jorku z ust do ust najświeższą nowinę — Jimmy Johnston został pobity na głowę. Mecz Hamas — Schmeling odbędzie się w Hamburgu. A co mówi Johnston? Siedzi sobie przed nami taki siwawy pan, może ma 50 lat, może więcej. Jedno jest pewne, że „robi” on już w boksie przez kilkadziesiąt lat i wygląda zawsze jednakowo. Biurko zawalone jak długie i szerokie wycinanki z gazet.

— Dlaczego prasa amerykańska twierdzi, że pan się zbłamał jako dyrektor Madison?

Chodzi tu oczywiście o to, że mąż Hamas podpisał kontrakt na walkę ze Schmelingiem w Hamburgu, a nie u nas. Mogę pana zapewnić, że mąż Hamas na dzień przed podpisaniem kontraktu ze

Schmelingiem był u mnie i siedział tu, przy tym samym biurku. Biedaczek chciał drobność, bo tylko 25.000 dolarów gwarancji dla Hamas! Owszem, chciałem organizować to spotkanie, ale nie myślałem bynajmniej ryzykować tyle pieniędzy. Mecz między Hamasem a Schmelingiem w Filadelfii dał 38.000 dolarów dochodu, a trzeba było płać obu zawodników. Kto zaręczy, że tym razem kasa będzie większa? Ja osobiście wątpię.

Moim zdaniem, Hamasowi nie powinna pozwolić walczyć w Niemczech Bokserska Komisja Nowojorska, która ma w tej sprawie ostatnie słowo. Hamas ma stałą umowę z naszą instytucją, a poza tem jest zupełnie pewne, że Hamasowi nie uda się wywieźć z Niemiec ani jednego dolara, jak nie udało się wywieść Neuselowi.

— Czy pan wierzy w możliwość zwycięstwa Hamas w Hamburgu?

— Jestem przekonany, że w Niemczech Amerykanin przegra. A Ha-

mas zapomina, że zwycięzca meczu będzie walczył z Baerem pod moją egidą. Hamas ryzykuje więc bardzo wiele. Z Baerem oczywiście mamy kontrakt na wyłączność tej walki.

— A jak się przedstawia projekt meczu Baera przeciw dwu przeciwnikom podczas jednego wieczoru?

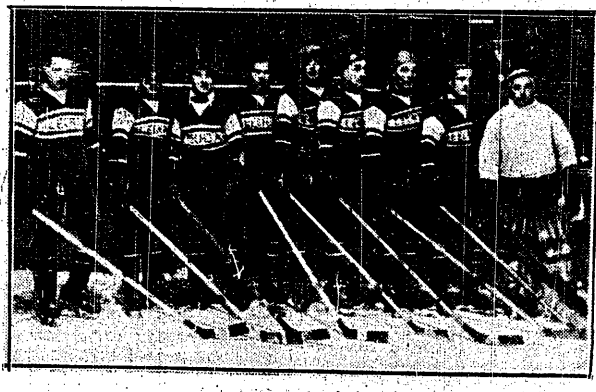
— To byłby zupełnie nienajgorzej pomysł, gdyby Baer był w lepszej formie. Niestety tak nie jest i sądzę, że Max miałby wiele trudności z Laskym czy Hamasem. Dla mnie Lasky jest dziś jednym z najsilniejszych pięściarzy świata. Nie wierzę, aby Baer mógł go zwyciężyć przez k.o. Dlatego też marzę ciągle o meczu Carnera — Lasky. Za pewniłem pana, że byc organizatorem w dzisiejszych czasach nie jest rzeczą przyjemną: mamy coraz mniej dobrych pięściarzy.

— A więc dlaczego panowie nie sprowadzą gwiazd europejskich?

Johnston krzywi się ironicznie.

— Przecież tam prócz Thila nikogo nie ma, a Francuz nie chce do nas przyjechać. Bezwątpienia przyjazd Thila byłby sensacją dla Ameryki i sądzę, że mógłby tu wszystkich pobić. Nadejdzie jednak dzień, że przyjdzie koza do wozu.

J. W.

WYBOROWA 9-KA LWOWSKIEJ LECHJI,
która pokonała w meczu o mistrzostwo Polski K.T.H. w Kryni-
cy 6:0. Bedryło, Sokołowski I, Trusz, Katala, Sokołowski II, Ka-
mliski, Goetz, Plerczak.

Biegacz i skoczek w jednej osobie

Wspaniałe wyniki St. Marusarza na zawodach narciarskich w Rabce

RABKA, 10.1. Tel. wł. W dniach 8 i 9 stycznia odbyły się w Rabce na terenach, na których w tym roku miały się odbyć akademickie mistrzostwa Polski, zawody w biegu zjazdowym o puchar Rabki i otwarty konkurs skoków.

W pierwszym dniu zawodów odbył się bieg na dystansie 16 km. Na starcie stanęło niewielu zawodników, wśród nich kilku czołowych, jak Marusarz Stanisław, Skupień Stanisław, Dawidek Jan, Wojna z AZS, Bursa, Mrowca i inni. Trasa o typie norweskim zaczynała się biegiem po płaskim, następnie zjazdem ostrym przez jar i potoki do doliny Bończanki, potem ostry 6-kilometrowy podejście pro wadziło pod Banie, zjazd spod Grzebienia (najtrudniejsza technicznie część trasy) do jaru, po deście i zjazd na Maciejową i nużące dwa kilometry podejścia do mety. Śniegu mało, zwłaszcza w potokach i parowach. Zwiększało to trudności techniczne biegu.

Jako pierwszy startuje Skupień Stanisław, potem kilka numerów za nim Stanisław Marusarz. Właściwie walka rozegrała się między tymi dwoma. Na czwartym kilometrze Marusarz dochodzi do Skupienia i trzymając się obaj razem przez dwie trzecie trasy. Na 12-ym kilometrze na podejściu Marusarz Stanisław wychodzi na czoło, kończąc ostatecznie bieg o 6 minut przed Sku-

pieniem, który zajmuje drugie miejsce. Na dalszych miejscach uplasowali się Dawidek Jan, Bursa i inni.

Czas Marusarza 1:14:40 w stosunku do Skupienia, o ile ten jest w normalnej formie, jest wynikiem rewelacyjnym. Brakuje nam jednak porównania z innymi naszymi czołowymi zawodnikami, którzy w konkursie nie brali udziału.

Wojna z AZS, starszy brat znane go Orlewicza, złamał na trzecim kilometrze przed metą nartę i kontuzjował sobie rękę, tak, że musiał odstąpić od biegu mimo doskonałego czasu, jaki miał na punktach kontrolnych. Organizacja zawodów sprawna.

W drugim dniu odbył się konkurs skoków. Na skoczni na Grzebieniu — do kombinacji i otwartości. Pierwsze miejsce zarówno

w konkursie zjazdowym, jak i w konkursie otwartym, mimo lekkiej kontuzji, jaką odniósł dzień przedtem podczas skoków próbnych, zajmuje Stanisław Marusarz. Nowoprzebudowana skocznia okazała się doskonałą i prawdopodobnie zezwoli na skoki do 50 — 60 metrów. Jednakże spowodu małej ilości śniegu ograniczono wybitnie rozbieg dla uniknięcia wypadków.

Niespodzianką było drugie miejsce Bochenka przed Andrzejem Marusarzem i Kolesarem, ale przynajmniej trzeba, że ze względu na niepomysłne warunki (mało śniegu) wszyscy skoczkowie byli bardzo ostrożni, nie chcąc ryzykować przed ważnymi wyjazdami zagranicę. W konkursie skoków brał udział Marusarz Stanisław, Andrzej Jan, Kolesar, Bochenek, Słowik, Mrowca, Bursa i inni.

Poza konkursem skakał Norweg, mając jednak przy drugim skoku niefortunny upadek, który uniósł na kontuzję, na szczęście, zupełnie niegroźną.

Na podstawie obserwacji zawodów należy przypuszczać, że Stanisław Marusarz dochodzi do formy biegu, bo w skokach jest obecnie bezkonkurencyjny; nie można go było jednak dotychczas porównać z Bronisławem Czechem, z którym razem jeszcze nie startowali.

Zawody organizowało Ognisko Zw. Podhalan w Rabce. Kierownictwo zawodów spoczywało w rękach kpt. Grabowskiego, przy wybitnej współpracy prof. Borowskiego, p. Czyżewskiego i Czyszczenia.

Wyniki biegu zjazdowego: 1) Marusarz Stanisław 309 punktów, 2) Dawidek Jan 247 p., 3) Mrowca Franciszek 237 p., 4) Bursa Józef 226 p., 5) Bachleda 198 p.

Konkurs skoków otwarty: 1) Marusarz Stanisław nota 151,6, skoki 39 i 40,5, 2) Bochenek Jan nota 138, skoki 35 i 35, 3) Marusarz Andrzej nota 135,7, skoki 32 i 34, 4) Kolesar Piotr nota 134,4, skoki 30 i 33, 5) Marusarz Jan nota 121,7 skoki 31,5 i 29, 6) Słowik Michał 120,5 skoki 28 i 27, 7) Mrowca Franciszek 118,5 skoki 27 i 29, 8) Bachleda Józef 112,8 skoki 25 i 27,5.

Czy jesteśmy silniejsi niż przodkowie

Jak wpływa sport na rozwój fizyczny człowieka

Jak wpływa sport na rozwój fizyczny człowieka? Czy jesteśmy dzielniejsi od dawnych generacji? Na te interesujące pytania stara się dać poniżej odpowiedź prof. Uniwersytetu M. Malan, rektor szkoły wychowania fizycznego w Budapeszcie. Nietylko antropologowie ale i szeroka publiczność stawia sobie pytanie, czy wymiary ciała i zdolności naszego wyselekcjonowanego pokolenia są większe niż ludzkości dawnych czasów, która ze sportem nie miała nic wspólnego. Zwraca uwagę np. że 500-letnie pancerze i zbroje są tak małe, że dziś nie mógłby normalny człowiek ich włożyć. W muzeum Zakonu Maltańskiego stoi 600 zbroi rycerskich wszystkie dla ludzi niewielkiego wzrostu. A przecież rycerze średniowieczni byli właściwie sportowcami.

Nie ulega więc wątpliwości, że

nasz wiek dzięki zdrowszemu środowisku i umiejętności szafowaniu siłami ma przewagę nad przeszłością. A trzeba się też liczyć z ogromnym postępem w przyszłości. Zajmowanie się sportem ma bowiem szybki i zdecydowany wpływ na rozwój ciała. Japońska statystyka np. stwierdza, że wzrost Japończyków od czasu systematycznego wychowania sportowego powiększył się o 4 cm. Reguła ta jest powszechna: wymiary fizyczne i wytrzymałość człowieka stoją teraz na wyższym stopniu.

Anatomia zbadała dokładnie wymiary t. zw. człowieka z Neandertalu — „homo primogenius”. Nietylko budowa czaszki różni się od ras europejskich. Miał on zaledwie 145 — 160 cm. wzrostu ale stosunek między kończynami dolnymi i górnymi był taki sam, jak teraz. Muskulaturę miał silniejszą, ale miał też cechy prymitywizmu, który spotykamy jeszcze teraz u niektórych łuzemców australijskich. W każdym razie ten człowiek z epoki kamiennej nie był zupełnie różny od typu człowieka nowoczesnego.

Ala już w czasach wcześniejszej epoki kamiennej w t. zw. epoce „Auriganence” typ człowieka nie wiele się różnił od typu nowoczesnego. Zmiany, które zaszły od tego czasu są raczej wynikiem wędrowek i mieszanias ras. Zasadniczo człowiek dzisiejszy podobny jest do form, które pozostawiły nam państwa kulturalne starożytności. Leonardo da Vinci i Rubens, którzy znali dokładnie wymiary swych

współczesnych, tak samo jak wykopaliska kości, wykazują, że człowiek średniowieczny też wyglądał mniej więcej tak, jak człowiek współczesny. Quietlet, jeden z pionierów antropologii porównawczej wymiary chłopów belgijskich i rzeźb greckich. Stwierdził on, że zmieniły się one od czasu antycznych bardzo niewiele. Głowa rzeźb greckich jest trochę mniejsza, tułów trochę krótszy, kończyny trochę dłuższe, biodra węższe niż u Belgów. Ale to są właściwie tylko różnice ras. Porównując rzeźby greckie ze Skandydawi różnice te znikają niemal całkowicie.

A teraz przechodzimy do odpowiedzi na pytanie: czy dzisiejsza kultura ciała wpływa na budowę człowieka przyszłości.

W roku 1901 dowiódł Francuz Godin, że obwód piersi, waga ciała, długość kończyn i wzrost są większe u chłopów ćwiczących. Obserwując tych samych chłopców po trzech i pół latach gimnastyki, stwierdził on, że różnice były zaakcentowane jeszcze wyraźniej. W instytucie antropologicznym w Zurychu prof. Mathias w roku 1916 potwierdził tę obserwację przez nowe dokładne i liczne obserwacje. Dowiódł on na tych samych ludziach, że rozrostają się w miarę ćwiczenia i dowiódł także, że systematyczne ćwiczenia zmniejszają skłonność do wzrostu ciała i to w tym kierunku podniósł wzrost. Rozrost ciała wszedł na jednak ogromne znaczenie, zapobiega bowiem chorobom. Inni badacze wy-

kazali, że ćwiczenia wpływają na niektóre cechy biologiczne, a więc skłonność do zmęczenia, odporność, skłonność do i zaziębienia i nerwowości.

Na koniec jeszcze jeden przekonujący dowód. Na zawodach w Monachium w roku 1923 wymierzył Bach 3437 uczestników i porównał te dane, z danymi o studentach monachijskich. Wśród sportowców znalazł on tylko 0,3 proc. wązkopiersiowych, wśród studentów — 23,4 proc. Jest to niezmiernie ważne, gdyż rozwój klatki piersiowej dzięki właściwościom strukturalnym trwa nawet wtedy, gdy ogólny rozrost ciała już ustaje.

Przyszłość generacji sportowców przynosi więc zmiany anatomiczne, zmiany bez wyjątku korzystne.

Notatnik tenisisty i kolarza

Wyjazd na Riwierę tenisistów polskich został definitywnie postanowiony na zebraniu zarządu P. Z. L. T. w dn. 9 m. c.

Pojadą Tłoczyński, Hebda, Tarłowski i Wittmann. Tłoczyński przybędzie do Francji wprost z Portugalii, dokąd udaje się w dniu 18 m. c.

Zarząd postanowił za warunek, że we wszystkich turniejach na Riwierze Tłoczyński ma stanowić parę z Hebda. Pierwszym turniejem, w którym nasi gracze wezmą udział będzie turniej w Baulieu (koniec lutego), a najważniejszym w Monte Carlo (początek marca).

Odnosnie Jędrzejewskiej to wyjazd jej w roku bież. nie jest przewidziany, w związku z jej przypuszczalnym przyjazdem do Warszawy, gdzie będzie musiała objąć posadę.

Pozatem, grając w Warszawie z czołowymi graczami Jędrzejowska powinna szybko dojść do formy.

W związku z wyjazdem na Riwierę, P. Z. L. T. postanowił zwrócić się do Związku Monaco z propozycją rozegrania meczu Polska — Monaco, aby w ten sposób zmniejszyć koszty przejazdu do Francji.

Polska — Grecja, mecz tenisowy jest przewidywany w roku bieżącym w Atenach, jako rewanż za przyjazd Grecji na Davis Cup do Warszawy (Grecy chcieli skreżować).

P. Janusz Sekowski objął funkcję sędziego zwierzchniego w międzyklubowych mistrzostwach Polski na rok bieżący.

Zgłoszenia do międzyklubowych mistrzostw Polski, P. Z. L. T. przyjmuje do dn. 15 marca.

Nowe sukcesy polskich ping-pongistów we Francji. Ehrlich znajduje się w doskonałej formie, wygrał turniej w Noeue, nie oddając ani jednego seta, ale przynajmniej trzeba, że konkurencja nie była wyszukana; większy sukces odniósł Pohoryles, który w poważniejszej konkurencji wygrał turniej w Baulieu, bijąc w półfinale Turmana, a w finale Guerin, reprezentacyjne rakietki Francji na mistrzostwa świata w Londynie.

Zainteresowanie Ehrlichem we Francji jest ogromne. O jego start zabiegają wszystkie bez wyjątku turnieje.

Kwestia piłek ping-pongowych w Polsce będzie niebawem uregulowana.

Walne Zgromadzenie Lubelskiego O. Z. P. N., zapowiadające się niezmierznie ciekawie, odbędzie się w dniu 20 stycznia 1935.

Mistrz Okręgu Lubelskiego, Urban powrócił z 7 p. Leg., Chelmu, do Lublina i podpisał ponownie zgłoszenie do macierzystego Strzelca.

Kielce. Ping-pong. W turnieju o puchar Zyd. gaz. kieleckiej pierwsze dwa miejsca zdobyły zespoły Hapoel, 3) Gwiazda, 4) Makabi.

CZESTOCHOWA. — Chociaż Czesłochowa posiada 120000 mieszkańców i 15 klubów a-klasowych, nie może się zdobyć na założenie choćby jednej sekcji lyżwiarzkiej czy hokeja na lodzie. Miejscowy Ośrodek W. F. zarząd miasta powinien pomyśleć o tem i o uruchomieniu kilku ślizgawek w parku miejskim.

ZGIERZ. — Zawody ping-pongowe o puchar „Sztetnu” daly wyniki: Makabi — K.S.M. 7:3, Stern — O.M.P. 6:4, K.S.M. — H.K.S. 7:3, Makabi — O.M.P. 9:1, O.M.P. — H.K.S. 8:2, Stern — Makabi 6:4.

WŁOCŁAWEK. — Ping-pong: Makabi — K.S.M. (Spółnia) 5:2. Zwyciężyli z Makabi: Białogłowski, Świątowski, Engel, Soma, Borsztajn, z K.S.M. — Mierchalski i Przybylski.

BYDGOSZCZ. — Polonia — Sokół (Grudziądz) 2:2 (0:0, 0:1, 2:1). Pierwszy mecz z cyklu gier o mistrz. Pomorza. Sokół zwyciężył 2:0 (0:0, 0:0, 0:0). Gra początkowo chaotyczna, potem bardziej wartościowa. Na obu zespołach widać jeszcze brak treningu. Bramki dla Polonii strzelił Świątowski i Labenda, dla Sokola — obaj Lewandowski. Sędzia p. Płaziński.

PZTS stara się, aby piłki najkajbardziej zbliżone do doskonałości wyrabiane były w kraju.

Mecze ping-pongowe o drużynowe mistrzostwo Warszawy rozegrane w niedzielę, przyniosły następujące wyniki: Hasmonaea — WKS 7:3, Hasmonaea — Jur 10:0, Jur — Zar 7:3, Sokół (Włochy) — Jur 6:4, Sokół — Menora 7:3.

Opozycja przeciwko prezesowi Thiemu w Łodzi zarysowuje się wyraźnie. W pierwszym rzędzie zależy jej na tem, ażeby na czele związku stanął człowiek o czysto polskim nazwisku. Opozycja zamierza wysunąć na przesłanie p. Bolesława Knapkiewicza, naczelnika wydziału gospodarczego przy Włodzimierzu Łódzkiej, prezesa Ł.K.M. i członka Ł. T. K. Projekt ten nie ma najmniejszych szans powodzenia.

Wasilewski i Michalak opuścili szereg Skry i przystąpili do Fortu Bena. Zapowiada się wogóle na dużą wędrowkę kolarzy z jednego klubu do drugiego.

Zarząd mistrza Polski Ruchu, zapewnia nas, że dopiero obecnie toczą się pertraktacje z mistrzem Rzeszy. — Pertraktacje te są na dobrej drodze i Ruch gościłby jeszcze w tym roku Schalkę 04 na warunkach rewanżowych.

Ruch gra w nadchodzącą niedzielę w Mysłowicach, gdzie zmierzy się w spotkaniu propagandowym z teamem K. S. „09” i K. S. Stupia.

Gwiazdy ringu

Mecz Baer — Levinsky, słynne czterorundowe spotkanie o mistrzostwo świata, wywołał wiele hałasu, gdyż na on podobno dowodził, że Baer nie byłby sobie cenił swą wysoką godność.

Ala i Dempsey pozwalał sobie na podobne „psikusy” z tytułem. Jeden taki mecz przegrał nawet. Warunki coprawda były inne, chodziło o zakład, że Dempsey nie znokuje pewnego starszego boksera, który dawno wycofał się z ringu i był właścicielem restauracji. Ow bokser, przegrany „Rolly Polly”, uciekał tak przecznie, że pieść Dempseya go nie dosięgła. Ale Dempsey ryzykował jednak cokolwiek. W warunkach spotkania było bowiem przewidziane, że jeśli Rolly Polly znokuje Dempseya, to zostanie mistrzem świata.

Nowy „super-bokser” pojawił się na horyzoncie, tym razem w Rosji Sowieckiej. Niejaki Gilkin, robotnik w Leningradzie, z dziecinna łatwością przenosi ciężary 450 kgr., a podejmuje się podnieść i 900 kgr. Nie jest przytem ani fenomenalnie wysoki, ani ciężki, jest lżejszy od Carnery. Ot, prostu jakiś nadzwyczajny gatunek mięsni. A że jeszcze dotąd nie był dobrze harmonijny, więc Sowiety wiele sobie po nim obiecywały. Chwilowo przeniesiono go do Moskwy i tam poddano racjonalnemu treningowi.

Cała ta historia wygląda na baażkę, jako że rekord amatorski w podnoszeniu ciężarów wynosił 167 kg.

Przed paroma laty pewien japoński mistrz od jiu-jitsu wyzwał na mecz amerykańskiego boksera wagi piórkowej. Przez dziewięć rund objął bokser Japończyka niemilosierdzie. W przerwie przed ostatnim starciem opiekun Japończyka dał mu jakiegoś plynu. Japończyk wypił, skrzywił się, zerwał jak nowonarodzony i piorunującym ciosem znokuje amerykańskiego boksera.

Publicność, podziwiająca jakiś doping, zażądała analizy owej tajemniczej butelki. Okazało się, że był to bardzo silny roślinny... środek przeczyszczający.

Wieści z Krakowa i Lwowa

Lwów wzbogacił się w najbliższą niedzielę o jeszcze jeden piękny obiekt sportowy. Dnia 13 b. m. w Brzuchowicach obok Lwowa odbędzie się otwarcie wielkiej skoczni narciarskiej, która po skoczniach w Zakopanem i Worochcie będzie trzecią z rzędu w Polsce. Skocznia ta stanowi własność PTT i powstała dzięki inicjatywie torzawstwa właścicieli realności w Brzuchowicach. Koszt budowy skoczni wyniósł zaledwie 6000 złotych. Projekt skoczni wykonał p. Teyssere, budowę skoczni prowadził inż. Harten, roboty ziemne wykonał inż. Przytocki.

Budowa skoczni trwała niespełna dwa miesiące. Wieża skoczni na 14,75 m. wysokości, pomost wynosi 60 m., próg o wysokości 27 m., możliwe są skoki w granicach od 48 do 55 metrów. Tuż obok skoczni znajduje się wieża sędziowska o wysokości 6 m.

Z okazji otwarcia PTT projektuje zorganizowanie wielkiego konkursu skoków z udziałem najwybitniejszych zawodników z zakopiańskich, przemyskich, krzemienieckich i lwowskich.

Okręgowe mistrzostwa hokejowe Lwowa zostały na nowo rozłożone. Rozpoczynają się one 10 b. m. meczem Czarna — Ukraina, a kończą się 29 b. m. meczem AZS — Ukraina.

Spotkania eliminacyjne pomiędzy Hasmonaea a zeszlaczonym mistrzem kl. B. Kresami z Tarnopola wyznaczono zostały na 13 b. m. w Tarnopolu oraz 16 b. m. we Lwowie.

Bokerskie zawody eliminacyjne

Asy biegni

Klasyfikacja rekordów godzinny należy do Nurmiego i uważany jest za najlepszy wynik świata. A ile człowiek może zrobić przez minutę? O odpowiedź bez pośrednio trudno, jednak obliczając szereg wyników na 500 mtr. czy nawet 500 y, można z dużą dozą prawdopodobieństwa ustalić następującą historię rekordu minuty: rok 1880) Mayers (U. S. A.) 457,20; rok 1893 Gredin (Ang.) 461,03; 1896 Burke (USA) 463,62; 1910 Sheppard (USA) 471,49; 1922 Campbell (USA) 473,19; 1929 Tavernier (Wł.) 476,95; 1934 Eastman 483,87. Czy przekroczy 500 mtr.? Musianow przebiec 500 mtr. w czasie poniżej 1 minuty, a to nie jest niemożliwe. Ale rekord minuty Eastmana może paść.

Od czasu gdy Ladoumegg został zdyskwalifikowany przez Związek za zawodowstwo niema w Paryżu biegu 1.500 mtr., aby widownia nie wywołała Ladoumeggia na bieżnię. Ta demonstracja weszła już w krew paryżanom.

W czasie mistrzostw Europy w Turynie, gdy odbywał się właśnie bieg 1.500 mtr., dziennikarz francuski zamiast patrzeć na swego rodaka Normanda, wstrząsał z podziwem ramionami.

„Co się stało?” — spytano ich. — Nikt nie wywoła Ladoumeggia — to chyba nie jest 1.500 mtr.

Anton Focke był jednym z najsłynniejszych chłopa biegaczy świata, choć nikt o nim nie wie. Zapewne, działo się to 150 lat temu. Focke był w służbie księżnej Amalii weimarńskiej. Był on tak sławny jako biegacz, iż opowiadano o nim, że przeciąga zajęcia. To też nie dziwnego, że gdy księżna chciała posłać swemu ministrowi, który bawił na kuracji w Wiesbaden, ważne i pilne papiery, uciekała się do pomocy Focka. Focke wyruszył z Weimaru o 2 popołudniu i oddał następnego dnia popołudniu ko pertę ministrowi w Karlsbadzie. Tego samego dnia ruszył w drogę powrotną i wieczorem o ósmej przybiegł do Weimaru. Qdległość z Weimaru do Karlsbadu wynosi 165 km. — 330 km w ciągu 54 godzin — to rekord nielada.

przed spotkaniem Lwów — Warszawa odbędzie się we Lwowie 27 b. m.

Przewodniczącym Wydz. Spraw Sędziowskich przy LOZB został kpt. Marjan Bilor.

Nadzwyczajne walne zgrom. LOZB odbędzie się 22 b. m.

W nadchodzącą niedzielę odbędzie się w Krakowie walne zgromadzenie KOZLA. W związku z tem odbyła się konferencja klubów krakowskich z udziałem uczestniczącego zarządu. Omówiono sytuację w okręgu oraz ustalono listę przyszłego prezydium związku. I tak stanę na czele związku jako prezes ppłk. Wójcicki, kierownik O. U. W. F. i P. W. jako wiceprezes: Kleiner (sędziowski), dr. Moroz (sportowy) i por. Wiciński (dyscyplinarny). Reszta członków zarządu ustalił walne zgromadzenie.

Kot. pływak Cracovii, przebywając obecnie w Bochni. Dojeżdża on 3 razy w tygodniu do Krakowa i trenuje w tułtejszej pływalni YMCA. Na treningach osiąga Kot stale na 200 m. st. dow. poniżej 2,40 min.

Lichota (YMCA) rekordzista okręgu krakowskiego w stylu klasycznym, od

bywa winnością wojskową w szkole podchorążych na Łobzowie. Lichota trenuje i jest w dobrej formie.

Zawody pływackie w basenie YMCA odbędzie się 20 lutego. Będzie to mecz Cracovii — YMCA. Następną imprezą mają być międzynarodowe zawody w dniu 10 lutego. Kraków zaprosił pływaka z Śląska Niemckiego, Willego, mistrza południowych Niemiec i braci Richterów. Ponadto startować będą czołowi zawodnicy Górnośląska.

Rachmowski z YMCA jest dużym talentem. Ostatnio osiąga on na treningach 1:11 min. na 100 m. st. dow.

Pazurek II walczył w meczu bokserkim z Wawelem, a nie jak mylnie wy drukowano Pazurek I.

Bokserzy krakowscy doszli do porozumienia i ułożyli wspólny program, wykluczający konkurencję finansową. Najbliższe mecze są następujące: 13-go i 14-go stycznia KS (Katowice) — Wawel, 20-go i 21-go K. B. (Świętochłowice) — Wisła, 27-go i 28-go (Rybnik) — Wawel, 3-go i 4-go Heros 03 (Gliwice) — Wawel.

W drugim dniu VI zimowych zawodów konnych odbył się konkurs skoków o nagrodę Małopolskiego Klubu Jazdy. Parcours obejmował 13 przeszkód wysokości 1,20 mtr., szerokości do 3,50 mtr., przy szybkości 375 mtr. na minutę. Do zawodów stanęło 50 koni.

Pierwsze miejsce zajął porucznik Rojewicz z 25 pułku ulanów na Tulpanie.

Drugie i trzecie miejsce podzielił por. Zelewski z 8 pułku ulanów na Zerabnym i p. Strzeszewski z Warszawskiego Klubu Jazdy Konnej na Dominie. Czwarty był por. Dabski-Niehrlich z 7 d. a. k. na Przybylsku; 5) por. Boski z 13 d. a. k. na Oteflo; 6) por. Czerzawski z 17 pułku ulanów na Policy. Wszyscy mieli po 0 pkt. karnych, decydowała jedynie różnica szybkości.

W konkursie dla pań i panów (jeździć z cywilnymi) o nagrodę gremium właścicieli hoteli i pensjonatów, startowało 9 jeźdźców.

Pierwsze miejsce zajął p. Strzeszewski na Dominie, 2) p. Strzeszewski na Rysu, 3) p. Gniazdowski z Warszawskiego Klubu Jazdy Konnej na Ka prysie, 4) Schoen (Zagłębie Dąbrowskie) na Doranie.

Na zakończenie zawodów odbył się bieg naprzelaj na dystansie około 5 tys. mtr. z przeszkodami. Startowało 9 jeźdźców. Bieg wygrał por. Turaszewski z 6 p. a. l. na Anicie, przed inż. Pomeranckim na Izolanie i por. Zelewskim na Sereudzie.

Walne zebranie WOZGS wyłoniło nowy zarząd w składzie następującym: prezes: por. Kalfinski, i wiceprezes: przewodniczący Wydz. Gier i Dysc. p. Czapliski, i wiceprezes: przewodniczący spraw sędziowskich — p. Rossonski, skarbnik — p. Łabętowski, sekretarz — p. Grzesik, referenci: siatkówki pań p. Niwiński, pań p. Piątkówna, koszy-

Wszystkim, którzy przestali nam życzenia noworoczne składa Redakcja serdeczne podziękowanie.

Obrady Lekkoatletów Śląska i Łodzi

W sobotę, dnia 5 bm. odbyło się w sali konferencyjnej Domu Sportowego w Katowicach — doroczne Walne Zebranie Śląskiego Związku Lekkoatletycznego przy udziale 20 delegatów klubów przynależnych do Śl. O. Z. L. A. a to ze Śląska, Zagłębia Dąbrowskiego i Bielska. Zebraniu przewodniczył sprawnie prezes Oddziału Śląskiego Polskiego Związku Dziennikarzy Sportowych p. Mieczysław Mikula.

Zaraz na wstępie delegat Sokola z Czeladzi postawił wniosek o dopuszczenie do obrad delegatów zawieszonych klubu Pogoni katowickiej, która jak już donosiłmi została zdyskwalifikowana na 3 miesiące. Wniosek ten nie został uwzględniony, tak, że delegaci Pogoni, którzy mieli wiele do powiedzenia w lekkiej atletyce Śląskiej nie brali udziału w obradach. Na zebraniu wprowadzono na wzór sztafetowych mistrzostw Polski — mistrzostwa sztafetowe okręgu Śląskiego, zaś cały szereg dezyderatów przekazano nowym Władzom, które przedstawiały się następująco:

Dyr. Jeziorski — prezes, inż. Wierzbicki (Sokół Krywałd), Ośka (Różdżeń Szopienice) i kpt. Widel (nie stawił się) — wiceprezes; kpt. Balka (Stadion Chorzów), Broli (Stadion Chorzów), Rojek (Różdżeń Szopienice), Szyszowski (Pogon Katowice), Olszowska (Sokół Siemianowice), Jeziorski (Strzelec Sosnowiec), Hie rich (Strzelec Katowice) i Kaluza (Kolejowe P. W. Katowice) — członkowie.

Warto zaznaczyć, że w Śl. O. Z. L. A. zarejestrowanych jest 24 towarzystw, a więc przybyło 2 kluby.

ŁÓDŹ, 6.1. Tel. wł. Doroczne walne zgromadzenie okręgowego związku lekkoatletycznego obradowało dziś pod przewodnictwem inż. Dikmana z Ostrowca przy udziale delegatów 18 klubów łódzkich i prowincjonalnych. Zebranie miało harmonijny przebieg. Wprawdzie ocena pracy klubów wypadła ujemnie, a ilość czynnych zawodników nie mówi, że sport lekkoatletyczny stoi wysoko, niemniej jednak i biegi sezon uważać należy za w pełni udany.

Ze sprawozdania wynika, że okręgi Łódź 4 podokręgi w Kaliszu, Skarżysku, Tomaszowie i Piotrkowie, razem 33

kluby; odbyło się 57 zawodów, w których wzięło udział około 2000 zawodników; ustanowiono 35 nowych rekordów okręgowych, w tem 18 męskich, 7 kobiecych, 10 młodzieńców. Po przyjęciu sprawozdania i udzieleniu absolutorium przez aklamację ustępującym władzom, przysługiano do właściwych obrad.

Postanowiono wszelkie konkurencje mistrzowskie rozgrywać równocześnie. W Łodzi i w podokręgach (coś na wzór korespondencyjnych zawodów). Tytułem próby wprowadzono drużynowe mistrzostwa okręgowe. Celem spopularyzowania sportu lekkoatletycznego wśród szerszych mas postanowiono nie pobierać opłat wstępu od uczniów i uczennic. Towarzystwa, posiadające największą ilość czynnych zawodników, będą specjalnie wyróżniane.

Odnosnie programu na rok bieżący, nałożono obowiązek na wszystkie kluby jednoczesnej organizacji inauguracyjnych biegów na przełaj oraz pięcioboju i trójboju. Date 12 maja zarezerwowano na rewanżowy mecz mecz z Białymostkiem w Białymstoku, 2-go czerwca na mecz kobiecy z Poznaniem w Poznaniu, 7 i 8 września na mecz międzynarodowy kobiecy Berlin — Łódź w Łodzi. 22 września na ogólnopolskie zawody. Udział Łodzi w trójmezu Śląsk — Łódź — Kraków stoi pod znakiem zapytania.

Z ciekawych momentów walnego zgromadzenia wymienić należy interpretację przedstawicieli TUR, jakie konkurencje wyciągnie ZOZLA w stosunku do Wajsojny za niestartowanie w trójmezu Śląsk — Łódź — Kraków i czy prawdą jest, że nie chciała ona startować tylko dlatego, że w reprezentacji Krakowa były zawodniczki tamtejszej Makabi.

Zarząd miał do dyspozycji tylko oficjalne pismo klubu Wajsojny, Sokola, które właściwie nic nie wyjaśniło, gdyż jeszcze na długo przed zawodami było wiadome, że Wajsojna odmówiła startu.

Nowe władze LOZA uległy nieznacznie zmianom. Prezesem został p. Koradas, wiceprezesami Stark, Sikorski, Egerski, członkami Noskiewicz, Wróblewski, Trzcinika, Preiss, Kesikowski, Stron, Pawłowski i Passiermann.

Defilada najlepszych koszykarzy

siegających po zimowy puchar P.Z.G.S. dla pań -- w Warszawie i dla panów -- w Przemyśle

Drugie zimowe mistrzostwa Polski w koszykówce pań o puchar P. Z. G. S. mamy już za sobą. Wprawdzie pozostało jeszcze do rozegrania spotkanie finałowe o pierwsze miejsce pomiędzy stołecznymi rywalkami Polonią i AZS, którego wynik jest wielką niewiadomą z powodu dobrej formy obu drużyn, a zwłaszcza akademickiej. Ze względu jednak na niespotykany dotychczas wysoki poziom gier turniejowych, wymagają sobotnie i niedzielne spotkania specjalnego omówienia. Takie bowiem spotkania jak oba mecze pomiędzy AZS a Łódzkim IKP, nie zawsze się zdarzają nawet drużynom męskim.

Kto wie, jakby wyglądało spotkanie o mistrzostwo świata pomiędzy Polską a Francją w Londynie, gdyby wówczas nasze zawodniczki osiągnęły formę ostatniej niedzieli.

Ta forma pozwala nam właśnie z ufnością patrzeć w przyszłość. Nawet tak wytrawny koszykarz, jak trener estoński p. Klyszejko, który z YMCA tallińska objechał cały szereg krajów europejskich, tak doskonale gry u kobiet nie widział.

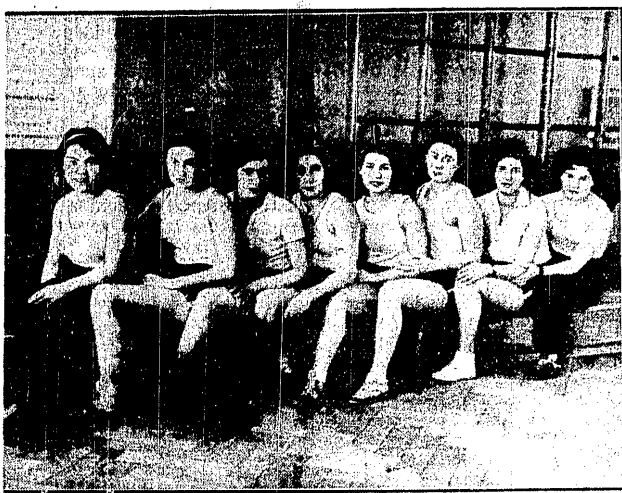
Jeżeli chodzi o pierwsze miejsce, to musimy postawić tu narazie ex aequo warszawskie zespoły Polonii i AZS (sytuacja wyjaśni się w najbliższych dniach).

Polonia naogół nie pokazała takiej gry, jakiej ogólnie się spodzie-

wano po niej, jako zeszłorocznym mistrzu Polski. Niewątpliwie, w znacznej mierze przyczynili się do tego słabi przeciwnicy w jej grupie, z którymi uporała się wyjątkowo łatwo. Najlepiej wypadły u polonistek twarda i zacięta w obronie Oleczkówna, w ataku natomiast niezwykle szybka Kamecka i egzystyczna Wiewiórska. Poza tym zauważyliśmy znaczną poprawę u Samidówny i Duchówny.

Drużyna akademicka w spotkaniach sobotnich i niedzielnych z IKP osiągnęła niewątpliwie najwyższą i nienotowaną u niej formę, wykazując doskonałe opanowanie techniczne gry. W AZS, podobnie jak w Polonii, najlepiej wypadła reprezentacyjna obrończyni Polski, Cegielska, która mimo gry w obronie, uzyskała największą ilość punktów. W ataku dobre Wiszniewska i Brzustowska. W tej formie AZS jest niezwykle groźny, a bodaj czy nie lepszy od Polonii.

Trzecie miejsce niewątpliwie przypada w udział drużynie łódzkiego IKP, która swą grą żywiłowa, a prztem dość przemysłową, zyskała sobie sympatię publiczności. Jest to drużyna oparta na szkielecie trzech doskonałych zawodniczek reprezentacyjnych: Głazewskiej, Gruszczyńskiej i Filipiakównie. Brak jednej z nich powoduje znaczne osłabienie zespołu. Naszem zdaniem najlepszą koszykarką turnieju była Głazewska.

KOSZYKARKI MAKABI (WILNO)
uzyskały na turnieju warszawskim wyniki: 12:38 z A.Z.S. i 13:31 z I.K.P.

Na czwartym miejscu powinna znaleźć się Makabi wileńska, która obok IKP była najszybszą drużyną mistrzostw. Posiada ona jeszcze wiele braków, jak słabe, niecelne strzały do kosza, również pod względem technicznym nieco szwankuje. Natomiast pod względem ambicji i zaciętości, może być

przykładem dla innych. Najwybitniejszą jednostką jest znana lekkoatletka Lewinówna.

Na piątym miejscu zasługuje KPW Poznań, drużyna zewnętrznie prezentująca się doskonale. Jest ona zaawansowana technicznie, ale brak konkurencji na terenie Poznania (jedyna drużyna w grodzie

KOSZYKARKI K.P.W. POZNAŃ
wzięły udział w finałowym turnieju o puchar zimowy P.Z.G.S.

Przemysław), jest czynnikiem hamującym jej rozwój. Najlepszą zawodniczkę posiada w osobie Sommerówny.

W nadchodzącą sobotę i niedziel-

le, dnia 12 i 13 b. m. Przemysł będzie terenem II zimowych mistrzostw Polski w koszykówce pań, które odbędą się w największej obecnie w Polsce krytej hali przemysłowej OWF. Mistrzostwa zgrupują na starcie doborową stawkę drużyn, reprezentujących 8 okręgów, a mianowicie: Warszawę (Polonia — obrońca tytułu mistrza Polski), Kraków (Cracovia), Poznań (KPW), Łódź (IKP), Lwów (Dror), Wilno (AZS), Śląsk (Strzelec) i Przemysł (Polonia).

Droga losowania podzielono zespoły na dwie grupy. W pierwszej znalazły się: Polonia (W-wa), IKP (Łódź), Dror (Lwów) i Polonia (Przemysł), w drugiej: Cracovia, KPW (Poznań), AZS (Wilno) i Strzelec (Śląsk).

Walki w grupach zapowiadają się niezwykle ciekawie; zeszłoroczny mistrz, Polonia stołeczna, będzie miała niezwykle ciężkie zadanie i należy wątpić, czy uda się jej powtórzyć swój sukces z ubiegłego roku. Polonia, przygotowując się starannie i wyjeżdża w swój najlepszy skład: Gregolajty, Zgliński, Alaszewski, Kapałka i Czyżykowski, Sowiński, Kruszcowski, Czmocho i Kacicki.

Członkowie wycieczki narciarskiej

winni zaopatrzyć się w żelazka-grzałki „L.E.C.H.” do rozsmarowywania i rozgrzewania smarów narciarskich. Jedyny i niezastąpiony wynalazek polski dla narciarzy. Cena zł. 6.50.

Gen. przedst. A. Pokrzywnicki, Senatorska 22, tel. 222-51.

Głupcy na ringu

Trener Lee o bokserach zadużanych tylko w swej sile

Mimo alajmów, pokutuje u nas wciąż jeszcze przewaga siły nad techniką bokserską. Rzućmy więc na szalę naszych argumentów artykuł Leona See, jednego z najznakomitszych trenerów i menadżerów pięściarskich. Posłuchajmy, co mówi on o bokserach — głupcach, gdyż tak określa on tych pięściarzy, którzy polegają tylko na swej sile.

„Walczący głupiec” oto bardzo odpowiednie określenie starych bokserów amerykańskich, dla tych pięściarzy — na szczęście są oni w mniejszości — którzy nie zważają na technikę i ostrożność, walczą jak głupcy, dostają dwa ciosy z ręki zadadza jeden. Ufajac swej wytrzymałości, odporności, „plucom”, dają oni widowni pokaz sz-

leńczej taktyki, ataku. Zostawiają więc nas pod wrażeniem, że torują sobie drogę do zakładu dla... obłąkanych.

Nikt nie był na tyle rozsądny, żeby im krzyknąć „stój”, żeby im powiedzieć: nie idź za godym pożałowania przykładem tych innych (nie wymieniam przez litość ich nazwisk), którzy teraz są postrachem ludzi, których myśli pomieszały uderzenia pięści, a twarz — coż to jest! — w ogóle nie śpi. A przecież jest naprawdę obowiązkiem sumiennego menadżera, nie tylko przeszkodzić temu, ale zwalczać wszystkie metody, które „szlachetnej sztuce” psują sławę. Naturalnie, łatwo jest grać na najniższych instynktach widzów, łatwo zarabiać w ten sposób pieniądze. Ale czyni się to kosztem zdrowia i co gorsze kosztem władz umysłowych. I to jest stanowczo za wysoka cena. Tak mogą robić tyl-

ko głupcy i dlatego określenie „walczący głupcy” słusznie stosuje się do bokserów o tym stylu.

Jeśli się zastanowimy, że w Anglii, ojczyźnie boks, sport ten nazywa się „sztuką samoobrony” zrozumieć dlaczego angielscy specjaliści od boksu kładą taki nacisk na walory obrony w walkach, które prowadzi. We Francji i we wszystkich państwach, gdzie boks jest sportem stosunkowo młodym ludzie zdają się zapominać, że sztuka bokserska polega przede wszystkim na unikaniu ciosów, a dopiero potem na ich zadawaniu. Tezy przeciwne są absurdem. Przypomnijmy sobie pewnego bilardzistę, który kiedyś zupełnie poważnie powiedział: — „kiedy chce zrobić piękną serię muszę przede wszystkim trafić za pierwszym razem”. Ale żarty na bok.

Przed jakimś trzydziestu laty prototypem „walczących głupców”

był słynny bokser Battling Nelson. Jego słynne 30, 40 rundowe walki z pięściarzami takimi jak Dick Highland, Wolgast i inni, pamięta jeszcze wielu. Nelson wydawał się być z gruntu. Najstraszniejsze ciosy nie robiły na nim wrażenia i z tym większą zaciętością podejmował on walkę. Był on uosobieniem ataku, ścigał tłumy, zarabiał pieniądze. Widziałem niedawno temu Battling Nelsona w Ameryce. Wyglądał jak łachman, człowieka. Twarz była pokryta bliznami i wrzodami. Bokser, który był bożyszczem tłumy dziś jest godny liłości: prowadzi nędzną egzystencję, jest moralną i fizyczną ruiną.

A inni starzy, przedwojni bokserzy, Bernstein, Papini, którzy wstrząsali głową i nie nie mówili. A starzy menadżerowie Desamps, Eudeline, którzy patrzyli na to i milczeli. A lekarze, którzy wiedzą więcej niż zwykły śmiertelnik i nie chcą mówić.

Na zakończenie jeszcze jedna historia:

Amerkański bokser ciężkiej wagi, znany bardzo dobrze w Paryżu, jeden z owych pięściarzy — młotów kowalskich, którzy dbają tylko o najsilniejsze instynkty tłumów, noszący teraz okaleczone ciało i pomieszaną zmysły, siedział niedawno temu w tramwaju amerykańskim. Siedział z reklamą na kolanach, głowa kiwała się przy każdym wstrząśnięciu, wzrok miał wyprany z myśli. Konduktorzy tramwajów amerykańskich stoją na przedzie i dają sygnał, rodzajem dzwonu.

Nagle zagrzmiął ów dzwonek głośniejszy, niż zwykle. Bokser zerwał się... i zaczął się boksować. Przypomniał mu to gong na ringu, podziałało na jego instynkt, jedyną rzecz, która mu pozostała z odczuć.

Nie bijcie więc braw owym „walczącym głupcom”, pamiętajcie co ich czeka.

STRÓJ OLIMPIJCZYKÓW
zatwierdzony już został przez Führera sportu niemieckiego.

WYKLUCZENI Z EXTRA-KLASY, KTÓRZY BIJA!...
Takie nieprzyjemności ma P.Z.H.L. z Ogniskiem (Wilno), pogromcą: Legii, A.Z.S. (Poznań) i Cracovii.

DRUŻYNY HOKEJOWE A.Z.S. (WARSZAWA) I TRIUMF (ŁÓDŹ)
po meczu, który zakończył się zdecydowanym zwycięstwem gości stołecznych 3:0. Na prawo sędzia Lange, znany dawniej piłkarz Ł.K.S.

Ze świata narci

Biegi zjazdowe z Wengen zgromadziły na starcie najlepszą klasę szwajcarską. W zjeździe zwyciężył niespodziewanie Anglik Hudson w 4:16.8 przed Szwajcarem Grafem 4:22. Schluneggerem 4:36, H. von Aellenem 4:46 i K. Feuzem. Słom wygrał K. Feuz 122.8 sek. przed Gertschem 127 sek. i Hudsonem 128 sek. W ogólnej klasyfikacji wygrał Hudson przed Grafem, Feuzem, Schluneggerem, Gertschem i v. Aellenem. Hudson jest członkiem angielskiego klubu „Down Hill Only”, t. zn. „tylko zjazdy”.

Skoki w Lanzerheide wygrał Sörensen notą 345.4 — 48.55 i 56 mtr.: 2) Farup (Norwegia) — 336 — 48.55 i 56; 3) Reber (Szw.) 331.6; 4) Jespersen 328.8; 5) Maurer — 327. Raabe był do-

piero trzynasty, gdyż miał skok z upadkiem. Junior Paterlini skakał doskonale — 49.54 i 53 mtr. i zajął w ogólnej klasyfikacji trzecie miejsce.

Zjazd w Muirren wygrał W. von Allmen (czterech braci Allmenów jest wybitnymi zjazdowymi zjazdowcami) przed E. Feuzem. Słom Schlatter przez F. von Allmenem.

W biegu zjazdowym w Engelbergu startował Norweg Alstad, zajmując trzecie miejsce za Kusterem i Wasrem, a więc za drugą klasą szwajcarską. Skoki w Montana wygrał Kobberstad przed Maurerem i Lassueur.

W meczu narciarskim studentów Szwajcary pokonali Anglików, wygrywając zjazd i przegrywając nieznacznie słom. Najlepszym zawodnikiem indywidualnym był Szwajcar Kaeck, słom wygrał Anglik Munro.

Na zawodach w Szwecji wyścig 10 km. w Borlange wygrał Wiksell w doskonałym czasie 38:40 o 2 min. przed Olssonem; wyścig 9 km. w Fiskatorpet — Nyland w 47:59 przed Bergtorsem.

KRÓL RINGÓW I POGROMCA GIRLSÓW
Jest nim w jednej osobie Max Baer, którego widzimy podczas wesołej zabawy w przeddzień meczu z Lewinskym. Wynik: nokaut w 2-ej rundzie!

GIUSEPPE OLMO

znakomity kolarz włoski, zwyciężył w Paryżu rekordzistę świata Micharda w meczu z dwoma startów.

Prenumerata wraz z przesyłką pocztową w kraju oraz w Czechosłowacji, Austrii i Węgrzech zł. 2.40 miesięcznie, kwartalnie zł. 7. W innych krajach europejskich oraz zamorskich zł. 3 miesięcznie, kwartalnie zł. 9. Cena ogłoszeń: za wiersz wysokości 1 mm., szerokości szpalty red. zł. 0.80, poza tekstem zł. 0.40.

Wydawca i drukarnia: Nowoczesna Spółka Wydawnicza, S. A. Warszawa, Marszałkowska 3. Centrala Tel.: 8-02-40. Konto w P. K. O. 13120.

Redaktor przyjmuje we wtorki, środy, piątki i soboty od 12 do 13-ej.

Redaktor naczelny i odpowiedzialny: MARIAN STRZELECKI

Filia: Jasna 10, tel. 693-72.